

„NOVI ČAS,
izhaja vsak petek ob
12. uri dopoldne. Ured-
ništvo in upravnništvo
je v Gosposki ulici
št. 6 drugo dvorišče.

NOVI ČAS

LIST STANE:

za celo leto . . . 4 K
„manj premožne 3 „
„Nemčijo . . . 5 „
„posamezne št. 8 v
Oglesi po dogovoru.

Štev. 47.

V Gorici, 19. novembra 1914.

Leto V.

Boljši časi.

Boji, s katerimi se naša habsburška monarhija brani svojih sovražnikov na jugu in na severu, so na čudovit način zedinili vse narode, ki se nahajajo v njej. Vsi vidijo v teh bojih svoje skupne koristi in prevzeti skupne dolžnosti tekmujejo vsi brez razlike za brambo domovine. Naši jugoslovanski, hrvaški in slovenski polki so želi radi svoje neupogljive hrabrosti občudovanje in priznanje. Isto so ugotovili Mažari sami gledé Rumunov na Ogrskem, katerim dosedaj niso bili posebno naklonjeni. To rodi že svoja sadove.

Ogerski ministerski predsednik grof Tisza je poslal rumunsko pravoslavnu metropolitu Mediana dne 22. septembra znamenito pismo, vredno, da si je radi njegove vsebine mi vsi dobro zapomnimo. Dosedanji nasprotnik rumunskega naroda proslavlja v pismu junaštvo in zvestobo rumunskih čet, ki na bojiščih s svojo krvjo izpričujejo, da so del avstro-ogerskih narodov. Grof Tisza se čuti vsled tega primorane Rumunom priznati pravice, katerih dosedaj niso bili deležni. Obljubljuje reformo ljudskega šolstva, po kateri bi Rumuni za svoje šole dobili lastno, posebno upravo. Potem jim tudi obeta, da bi v komitatih, kjer oni stanujejo, rumunski jezik postal uradni jezik. Volilna pravica bi se dalje takó preosnovala, da bi rumunsko ljudstvo bilo zastopano svojemu številu primerno v ogerskem državnem zboru; ravnotakó bi bili Rumuni zastopani tudi pri uradništvu v javnih službah sploh. V pismu tudi obljubljuje grof Tisza pomiloščenje vsem političnim kaznjencem med Rumuni, da bi takó postala sprava splošna. Konečno jim dovoljuje izobešati zastave v rumunskih narodnih barvah, kar jim sedaj ni bilo dovoljeno.

To so krasne obljube in mi želimo iz srca, da bi jih Rumuni videli čim preje uresničene pred seboj. Vsaj jih vendar grof Tisza ni dal le za svojo osebo, ampak imenom vlade in dosedaj na Ogrskem vladajočih Mažarov. Če pa Rumuni enkrat pridejo do takih pravic, morajo prej ali slej dosledno do njih tudi priti Slovaki, Rusi, Nemci in Hrvati na Ogrskem. In takó bi bili sedanji dogodki porok res boljših časov v naši drugi državni polovici.

Toda Rumuni ne prebivajo samo na Ogrskem, ampak tudi v Avstriji, kjer jih lahko imenujemo Slovence, posebno koroške in štajerske Slovence. Kakor Rumuni na Ogrskem, tako se Slovenci v Avstriji odlikujejo z občudovanja vrednim junaštvom na vseh bojiščih, ki takó najlepše, izpričujejo, da imajo v Avstriji z drugimi narodi vred svojo skupno domovino. Najvišji armadni poveljniki so že junaštvo jugoslovanskih čet povdarjali.

Samo mož ni še nastopil, ki bi po vzgledu grofa Tisze nam Slovcem obljubil, kar je Rumunom obljubljeno: šole v maternem jeziku, posebno na Koroškem, pravice Slovcem ne samo, če zahtevajo vozne listke v svojem jeziku na Koroškem, ampak slovenščino kot uradni jezik po vseh deželah, kjer prebivajo Slovenci, številu Slovcem primerno zastopstvo za državni zbor na Koroškem in drugod, v deželnih zborih pa sploh povsod, posebno seveda zopet na Koroškem; konečno še kot nameček neovirano vporabo znakov in zastav v slovenskih barvah na avstrijskih tleh.

Kedaj pridemo ž, ki nam v imenu vlade to obljubi in pismeno zagamči?

Mi pričakujemo takega moža, ker se zavedamo, da vse to zaslužímo najmanj v isti meri, kakor Rumuni na Ogrskem. To bi bilo res upanje na boljše čase za Slovence v Avstriji, naši skupni domovini, za katero sedaj takó junaško kri prelivajo in umirajo.

Duhovniki na bojišču.

Vojaški škof Bielik je nadzoroval na severnem bojišču delovanje katoliške duhovščine, ki ondi v največjih nevarnostih in najtežavnejših razmerah vrši svojo sveto dolžnost. Škof Bielik opisuje, kaj je videl na bojišču. Posebno zanimivo je njegovo poročilo o požrtvovalnosti katoliške duhovščine. On pravi:

V tem času sem imel priložnost, da od blizu spoznam delovanje vojaških duhovnikov bodisi na fronti pri četah ali pa v vojaških in rezervnih bolnicah ob bojni črti, dalje v trdnjavijskih in stalnih zdravstvenih zavodih, bolnicah za kužne bolezni in na železniških postajah. In v njihovo

povalo morem reči, da svojo službo izvršujejo in nad vse požrtvovalno. Na fronti delijo usodo naših vrljih čet tudi v strelskih jarkih. Eden, ki se mi je javil, je bil celih 13 dni v jarku, ne da bi imel le eno slamico v izboljšanje ležišča. Drugi je bil neverjetno napravljen, obleko je v posameznih kosih dobil deloma od oficirjev deloma od vojakov, ker je svojo obleko obrabil in svojo prtljago pa izgubil. In tako se godi večini vojaških duhovnikov pri četah na fronti. Da je v takih razmerah služba božja nemogoča, je jasno.

V vsaki bolnici sem dobil po enega duhovnika in povsod od strani prestojnikov čul najpopolnejše priznanje za njegovo požrtvovalno delo. Posebno v bolnišnicah za obolele na griži in koleri noč in dan brez strahu in bojazni vrše svojo sveto nalogo. Posebno pozornost sem obrnil na odvajalne postaje bolnih in ranjenih. Prepričan sem se, da dobe težko ranjeni duhovno pomoč, če ne že takoj na fronti ali na obvezovališču, gotovo v bolnici, od koder jih potem vozijo dalje. Le pri lahko ranjenih, ki gredo peš in proti prepovedi po ovinkih na postajo, je mogoča izjema. Njihovo stanje pa ni smrtno nevarno in duhovna pomoč ne tako nujno potrebna. Da v vojski, kakoršne svet ni še videl, pri največji skrbi duhovnik ne more stati na strani vsakogar, bo razumel le oni, ki je na licu mesta videl silne razmere. Ne sme se pozabiti, da nekateri duhovne pomoči ne žele, ker imajo lahko vest in so poprej opetovano prejeli sv. zakramente.

Naši vrlji vojakji so pobožni in boga-boječi, tudi oni, ki so že davno pozabili moliti, so se ondi zopet naučili. Kamor sem prišel, da ranjencem in bolnikom v maternem jeziku dam tolažbe in poguma, povsod sem našel trdno zaupanje v Boga, ginjaivo pobožnost in pogosto sem čul odgovor: »Sem se že spovedal. Ne teži me noben greh.« Množica jezikov, ki jih govore ranjenci, dela težave. Vsak vojni duhovnik bi moral znati vse jezike monarhije, da bi zadostil vsem...

Veliko lažje je, v bolnišnicah daleč zadaj ranjencem deliti telesna dela usmiljenja in kritizirati, ko pa med borečo se vojsko na bojišču v tisočerihi nevarnostih in grozah skrbeti za padle in ranjene...

Na mestu padlih, ranjenih vjetih in bolnih duhovnikov, ki jih je vsled mnogih težav in naporov veliko, so pripravljeni rezervni duhovniki. Pomanjkanje duhovnikov je vedno večje...

Iz tega poročila vojaškega škofa Bieleka se vidi, kako se naša katoliška duhovščina na bojišču žrtvuje, svesta si dolžnosti reševanja nesmrtnih duš. Vsak kdor ima koga svojcev v vojski, je tem junakom v črnih suknjah iz srca hvaležen za vse kar store našim vojakom, bolnikom in ranjencem dobrega v telesnem, osobito pa v dušnem oziru.

Svetovna vojska.

Na severnih bojiščih se zdi da boji več ali manj počivajo. Toda opazajo se tudi tam od naše strani začetki novega uspešnega prodiranja. Glavno pozornost je obrnilo vodstvo naše armade na jug, v Srbijo, kjer so dosegle naše čete pod vrhovnim poveljstvom feldcajhmajstra Potioreka znatne uspehe. Na morju ni nič novega. Zanimivo je, da imamo sedaj eno vojno napoved več in sicer je napovedala sedaj tudi Japonska Turčiji vojsko. Pravijo, da odpošlje svoje čete v Egipt Angležem na pomoč. Veliko sicer jih ne bo zapustilo svojih japonskih otokov, ker se boje zapletla z Združenimi državami, ki čakajo vedno še prilike, kedaj bodo mogle udariti na nevarnega rumenega nasprotnika, čeravno zatrjujejo v uradnih in neuradnih poročilih, da so prijatelji in nimajo med seboj nobenih sovražnih namenov.

Prodiranje naše zmagovite armade v globoko Srbijo.

Pred dnevi je napovedal poveljnik naših južnih armad fldcm. Potiorek v dnevnem povelju na vojake, da hoče še pred zimo popolnoma zlomiti odpor srbskih sil. In kakor vse kaže hoče držati poveljnik tudi besedo. Naše čete so vrgle po zmagovitih težkih bojih srbsko armado nazaj, vjele 8000 sovražnikov, zarubile 42 topov, 21 strojnih pušk in veliko vojnega materiala, ter so dosegle reko Kolubara. Zasedle so Valjevo, ki je ključ do trdnjave Kragujevac in do notranje Srbije sploh. Ravnotako so zasedle tudi Obrenovac, ki leži ob železnici proti Valjevu.

Srbi se umikajo v notranjost proti Kragujevacu in dolini Morave. Naša armada je že prekoračila reko Kolubara, čeravno so Srbi mostove podrli in prodira naprej, naprej. Pričeli so se že novi boji. Potiorek je bil odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem I. razreda. Kakò velik je ta uspeh, je razvidno iz naslednjega uradnega oklica:

Feldcajgmajster Potiorek, višji poveljnik naših balkanskih sil je danes 16. t. m. izdal svojim četam sledeči oklic: Po bojih, ki so trajali 9 dni proti vztrajnemu, po

številu premočnemu sovražniku, ki se je branil v skoraj nepremagljivih utrdbah, so hrabre čete V. in VI. armade po devetdnevni marš skozi skalnate gore brez potov in skozi breztalna močvirja v dežju, snegu in mrazu došle do Kolubare in prisilile sovražnika, da je moral bežati. V teh bojih smo ujeli 8000 sovražnikov in zarabili 42 topov; 31 strojnih pušk in bogat vojni material. Domovina opravljenemu delu svoje hvaležnosti in občudovanja ne odreče, moja dolžnost je, da v popolnem obsegu pripoznam odlično zadržanje vseh čet in vsem častnikom ter vojakom V. in VI. armade v imenu Najvišje službe izrazim najtoplejše zahvalo. Kljub s težkimi žrtvami in s silovitimi napori doseženim uspehom še ne smemo počivati. Izborni duh meni podrejenih čet mi jamči, da nam naloženo nalogo tudi zmagovito dokončamo v zadovoljstvo našega Najvišjega vojnega gospoda v slavo armade in v blagobit domovine.

Potiorek, fcm. I. r.

Navedeni oklic, ki naj se istočasno splošno razglasi, bo našel gotovo navdušen odmev. V imenu meni podrejenih vojnih sil sem čestital hrabrima balkanskima armadama in njunemu zmagovitemu voditelju na dosedanjih uspehih, ki pripravljajo popoln poraz vstrajnemu sovražniku.

Nadvojvoda Friderik.

Med Avstrijci in Rusi.

Na severnem bojišču ni bilo dosedaj zaznamovati zadnje dni nobenih važnejših dogodkov. Naša armada se je tako kakor tudi nemška iz strateških in nevojaku prikritih razlogov umaknila na nove utrjene postojanke. Ruska armada je prodirala dalje v smeri proti Krakovu, ki se je izpraznjevalo in je bilo pripravljeno za obleganje. V Tarnov, Jaslo in Krosno je vkorakal sovražnik. Przemysl je obkoljen od Rusov in se brani hrabro in junaško. Dne 14. novembra je trdnjavska posadka podvzela večji izpad in je potisnila oblegovalne ruske čete na severu do višine pri Rokietnici nazaj 18 km. daleč. Pri teh bojih so imele naše čete malenkostne izgube.

Naše čete so dosegle določene jim postojanke in že se je pojavil med njimi zopet duh ofenzive proti sovražniku skupno z nemško armado. Dne 17. novembra opoldne došlo uradno poročilo slove:

Prodirajoč iz področja Krakova, so zavzele včeraj naše čete utrdbene linije sovražnika severno od državne meje. V ozemlju Volbroma in Pilice so prišli Rusi večinoma le v področje našega artiljerijskega ognja. Kjer je napadala sovražna artiljerija, je bila odbita. Eden naših polkov je vjel 500 vojakov in uplenil dva oddelka strojnih pušk.

Nemška zmaga pri Kutnem že pokaže svoje učinke na celokupni položaj.

Med Nemci in Rusi.

Velikanska ruska armada je prodirala proti Poznanju in proti vzhodni Pruski. V vzhodno Prusijo so Rusi zopet vdrl in vzhodno od mazurskih jezer so se pričeli

novi boji, pri katerih so dosegli Nemci po polen uspeh. Ruska armada je bila pri Kutnem od Nemcev vržena nazaj. Nemci so vjeli 23.000 Rusov, sedaj se Rusi umikajo. Zanimivo je dejstvo, da so vjeli Nemci pri Kutnem tudi varšavskega gubernatorja pl. Korffa s celim njegovim štabom. Poročilo nemškega generalnega štaba z dne 16. novembra o bitki pri Kutnem se glasi:

Naše čete, ki operirajo iz zapadne Prusije, so pri Soldau z uspehom ubravnile prihod močnih ruskih sil in so vrgle ob desnem bregu reke Visle prodirajoče močne ruske sile po zmagovitem boju pri Lipnu proti Plocku.

V teh bojih je bilo do včeraj vjetih 5000 vojakov in uplenjenih 10 strojnih pušk.

V bojih, ki so se vršili že par dni kot nadaljevanje uspeha pri Wloclawku, je padla odločitev. Več ruskih armadnih zborov, ki so nam stali nasproti, je bilo pognanih nazaj do preko Kutna. Po dosedanjih konstatacijah so izgubili Rusi 23.000 vjetnikov, najmanj 70 strojnih pušk in topov, katerih število še ni dognano.

Boji na zapadu.

Boji na dolgi fronti od Severnega morja do švicarske meje se vrše z veliko silo. Nemci ob belgijski meji prodirajo počasi naprej. Tudi drugod se vrše boji, ne da bi mogel en del drugega potisniti nazaj. Cenzura na Francoskem je tako stroga, da niti najmanjša vest o francoskih porazih ne pride v javnost.

Na obalah se je pret. m. vršil 3 dni hud boj med angleškimi ladjami in nemškimi topovi na obrežju. Od 24. do 26. oktobra so angleške ladje obstreljevale nemške postojanke na obrežju. — Več angleških ladij je bilo poškodovanih oz. potopljenih. Od tedaj angleških ladij ni več, da bi nadlegovale Nemce.

Listi poročajo, da se na 17 ladijah vozi na Francosko japonska artilerija.

Na morju.

O bitki, ki bi se imela vršiti med japonskim in nemškim brodom v ameriških vodah, še nič ne poročajo. Zato z viškega morja ni novic.

Pač pa je v Kanalu pri Dovru nemški podmorski čoln potopil angleško topničarko »Niger«. — Na francoski obali se je potopila angleška ladja, ki je vozila 2500 belgijskih vojakov. Zadel je na mino.

Rusi so potopili 3 turške prevozne ladje.

Sveta vojska mohamedancev.

Turški sultan kot glavar vseh mohamedancev je izdal razglas za sveto vojsko. Ta razglas je važen, ker mora vsak mohamedanec, če tudi je v drugi državi, prijeti za orožje in se boriti.

Tako so dolžni mohamedanci Afrike in Azije se boriti proti Angležem, Francozom in Rusom. Položaj je posebno nevaren za Angleže. Turki so vrgli nazaj Ruse v Kavkazu. Sedaj pa baže prodirajo v Egipt, kjer je vse pripravljeno za upor. Zato je Anglija poklicala na pomoč Ja-

ponce, ki zasedejo suezski prekop. Sedaj se bore s Turki Indijci, ki so zasedli neko utrdbo ob Rdečem morju. — Vstaja mohamedancev pa se širi v Maroko in na Ciper.

Za naše vojake.

Nabiralnica darov vojno oskrbovalnega urada za slovenski del dežele v Gorici, Gospoka (Carducci) ulica 6/II. (Pod nadzorstvom c. in kr. voj. ministrstva-vojno oskrbovalnega urada), je razposlala po deželi naslednji oklic:

Zopet se pripravlja vsa širna Avstrija, da slovesno in razmeram primerno proslavi 66. letni vladarski jubilej Njega Veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I.

Pomemben je vedno bil za vsakega Avstrijca — 2. december, a letos tem bolj, ker se zbirajo tesno okoli slavnega prestola našega sivolasega vladarja vsi avstrijski narodi — brez razlike, — da branijo prestol in ljubljeno domovino pred navalom sovražnikov.

Se nikoli se niso čutili avstrijski državljani tako spojene s častitljivo vladarjevo osebo, kakor v sedanjih resnih časih.

A pogled našega cesarja je obrnjen na bojišče, kjer se bore njegovi zvesti podložniki za čast in srečo Avstrije! Njegova srčna želja je, naj bi vsi dobri državljani sodelovali po svojih močeh z vojniki na bojišču.

Mnogo dobrega se je v prilog vojakov že storilo, častno se je odzvala svoji patrijotični dolžnosti naša slov. domovina. A storiti nam je še mnogo! V zmišlu poziva osred. vojnega oskrb. urada na Dunaju (okt. 1914) se obrača podpisana nabiralnica darov vojnega oskrb. urada za slov. del (ženski odsek S. K. S. Z.) v Gorici, Via Carducci 6/II. do vseh javnih korporacij, do vseh slovenskih društev, tozadevnih krajevnih odborov, ter vseh rodoljubov v mestu in na deželi z nujno in gorečo prošnjo, naj proslave letos cesarski jubilejni dan 2. december na ta način, da naklanjajo velikodušno darila v denarju in v blagu namenjena našim četam na bojišču.

Kot božična darila za naše vojake v vojni so posebno pripravi **sledeči predmeti**: ure, žepni noži, mali samovari, žlice, vaseti v tubah, bilježnice, svinčniki, električne svetilke (samo take, ki ne rabijo nadomestnih tvarin), sveče, smodke, svačice, tobak s pridejanim cigaretnim papirjem, kratke pipe za tobak (takozvane burske pipe), tobak za pipe, užigalice, konserve, keks, preprečenec, čokolada (izključene so druge jestvine).

Prav posebno pa še priporočamo za naše vojake zimsko spodnjo obleko (pletanine).

Kdor ne more dati obleke, naj pomaga plesti ali naj daruje kaj v denarju.

Trkamo torej zopet na požrtvovalna srca, saj ljubezen je neizčrpeljiva! Vsak lahko kaj malega odrine! Vsak naj torej dne 2. decembra položi po svojih močeh dar — domu na oltar.

Ti darovi so namenjeni za božično našim vojakom. Med tem ko se bomo doma veselili božičnih praznikov, hočemo tudi vojake razveseliti za božič s temi darovi. Darovi se lahko posameznim domačim polkom namenijo z označbo »Božični dar za polk števil...«.

Da bo ta akcija čimbolj izdatna, naj se prične z pobiranjem darov že nedeljo pred 2. decembrom t. j. 29. novembra in se zaključi z naslednjo nedeljo, dne 6. decembra.

Pripomni se, naj se vsi darovi potem takoj pošljejo izključno na naslov »Nabiralnica darov vojn. oskrb. urada za slov. del v Gorici, (Gospoka ulica št. 6.)«.

Ta nabiralnica je pooblaščen po dopisu c. in kr. voj. minist. vojn. oskrbov. urada na Dunaju z dne 17. okt. 1914, za pobiranje darov v slov. delu goriške dežele. Nabiralnica tudi skrbi, da prejmejo te darove predvsem naši domači vojaki.

V Gorici, dne 15. novembra 1914.

Nabiralnica darov vojno oskrbovalnega urada za slovenski del dežele

Irma Fonova,
Josipina Berbučeva, Gizela Krem-
žarjeva, Marija Kopačeva, Ida Pe-
čenškova, Anica Peršičeva,
odbornice.

Svetovalca: Josip Fon, državni posl.
Dr. Josip Ličan, prof. bogoslovja.

Mrtvi in ranjeni domačih polkov.

Izgube 27. domobr. polka.

(Izkaz izgub št. 52.)

Mrtvi:

Čap Lovro (9), korporal Erzetič Adolf (1), Grilec Peter (9), korporal Kalan (12), Kavčič Štefan (2), Kumer Franc (9), Kunaver Franc (1), Kurnick 12, korporal Alojzij Leban 3, Likar Ivan 2, četovodja Loboda Vinko 3, Luka Valentin 2, Martinjak Ivan 10, Marzollini Cittore 10, korporal Noe Franc 3, Oštir Martin 3, Patisi Anton 10, četovodja Paulin 12, Pitkušek 12, Povše 12, Praznik Matevž 1, poddesetnik Ravnik Ivan 1, Reja 15, Repnik Jožef 2, Samec 12, Tomazin Ivan 9, Zagar 12, Žan Matevž.

V vojnem ujetništvu so naslednji vojaki 27. domobranskega pešpolka. Korporal Krestan Jožef 6, Maraš Ivan 6, Moretti Anton 6, Strniša Anton 6, Visintin 6, poddesetnik Zanolli Ivan 6.

Ranjeni: Adamič Adolf 1, Balaben Friderik 3, Balaben 6, četovodja Baučar Viktor 15, poddesetnik Bavčar Engelbert 6, Belinger Ivan 1, Benedik Florijan 10, Besednjak Alojzij 6, Bizjak Karel 9, Bolems Benedikt 6, Boldan Jožef 1, Bolta Leopold 10, Bon Anton 9, Bonca Franc 6, Bonetigg Peter 3, tit. narednik Bradaschia Srino 2, Brant Ivan 3, Beran Rohman 17, Bučar Ivan 3, Bukovec Franc 3, Buljevac Jakob 4, čast. sluga Rurja Franc, Buzzin Ivan 3, Calligaris Rudolf 9, Cankar Franc 1, Causig Jožef 9, Ceglar Franc 1, Calligaris Rudolf 6, Confel Andrej 3,

Coufal Vaclav 2, Čuk Franc 9, Demšar Franc 3, Dolenz Anton 6, Donda Santo 6, Dose 1, Droli Jurij 2, korporal Duh 10, korporal Dulc Franc 3, Eneimer Ivan 9, Fabjan Franc 1, korp. Fabjan Jožef 9, Felcher Jožef 6, Ferenčak Franc 3, Festein Johann 17, korp. Finžgar 12, Fischer Anton 2, Fischer Oskar 2, četovodja Flis Iv. 1, Fortuna Matevž 1, četovodja Flis Ivan 1, Fortuna Matevž 1, Francovig Danilo 15, Furlan Anton 17, Fürst Anton 1, četovodja Girsig Adolf 1, Glavan Alojzij 3, Godnjavec Ivan 1, Golobič Anton 9, poddesetnik Gorenc Franc 3, Gorenc Martin 2, Gregorc Ivan 1, korp. Grill Franc 1, Granovšek Ivan 1, četovodja Grobar Jožef 2, Grosel Ivan 3, Grošelj Peter 1, Groznik Jernej 27, Hrovat 6, Hudorovac Fr. 1, Hudovernik 12, Ilmčič Matija 9, Ižanc Edvard 3, Jan Jernej 4, Janežič Jakob 2, Janc Jakob 1, četovodja gekoš Avgust 6, Janc 12, Jerman Martin 1, četovodja Jezik Franc 1, korp. Jug Ivan 6, Jurečič Iv. 1, Kaučič Ignac 10, Kenda Ivan 9, Kerin Ivan 3, Kerkovič Ivan 3, Kermec Iv. 2, korp. Kernstein Ivan 3, Klešnik Karel 3, Knaslič 12, korp. Kocjan Franc 3, Kader 12, Kafol Karel 9, Konte Martin 1, Korbar Valentin 3, Korenčan Franc 10, korporal Košuk Leopold 3, korp. Kosmač 12, Kovačič Jernej 10, korp. Kozina Jernej 1, Krajnik Ernest 17, Kramar Franc 2, poddesetnik Krmelj Ivan 1, poddesetnik Laharnar Jakob 1, Langer Rajko 9, Lavrič Jožef 2, Lekše Alojzij 2, Lekše Lovro 2, korp. Letnar Franc 1, Levic Gregor 3, Liban Ivan 2, Lisjak Franc 9, poddesetnik Lupieri Anton 17, poddesetnik Lužar 12, Mara Rudolf 2, Maršalek Ivan 1, poddesetnik Martilanz Franc 15, Marušič Ivan 6, Matosel 12, Maur Ivan 17, Mavrič Mihael 9, korp. Medved Jakob 15, Mele Ivan 10, Melich 6, Merljak Alojzij 2, Merurana Leopold 3, Micholini 6, Mihelič Andrej 2, podd. Miklič Franc 1, Mikuš Anton 10, Milloch 6, Močnik Anton 10, Močnik Franc 2, Morhut Anton 3, četovodja Mrkvicka Leopold 6, četovodja Muč 12, četovodja Naglič Jožef, podd. Nograšek 10, podd. Novak Anton 1, Novak Mihael 3, Ocvirk Franc 1, podd. Olivo 12, Orsan Jožef 1, Osebek Avgust 9, Ožbald Mihael 6, korp. Pančur 12, Paternoli 12, Pavlin Franc 13, Pavlovič Franc 6, Pavlovič Ivan 2, Pavšič Jurij 2, Peček Franc 1, Pečnik 12, Pelessan Peter 1, Perič Anton 9, Peruzzi Avgust, Petrič Franc 2, Petrovič Ivan 1, Petterau Ivan 6, Pilot Jožef 10, četovodja Pirc Jakob 6, podd. Pisk Jožef 3, štabni narednik Podlogar Karol 1, Podobnik Gašper 1, Podražaj Franc 2, podd. Pogačnik Albin 1, Pominec Matija 3, četovodja Potokar 12, korp. Prinčič 12, podd. Pugel Ivan, četovodja Rakovec Franc 6, Ramovš Pavel 3, Ranguš Jožef 3, poddesetnik Ravnikar 12, podd. Remškar Avgust 1, Rode Jožef 15, Roh Matevž 1, podd. Rozman Viktor 1, Rozman Vincenc 2, Rozman Ivan 10, Rudolf Andrej 3, Rupnik Franc 9, Rutir Matija 3, Sajovec Ivan 10, podd. Sanzin Bazilij 1, Sattler Peter 1, Scochet Anton 9, korp. Šefman Daniel 1, Selan Pavel 3, Siard Anton 1, Sidaj Urban 2, četovodja

Silič Ivan 3, korp. Simončič Vladimir 1, Sitar 12, Stare Jožef 10, Skomauc Ivan 10, Skrbic Ivan 2, Škrlep Franc 1, Slapar Franc 1, Slivnik Štefan 10, Šnoj Ivan 1, Soršek Franc 10, Spacapan Anton 3, Stabile Virginij 3, Stafuza Evgen 3, Stanovnik Valentin 1, Starc Ivan 9, Starman Ivan 1, Steblaj Jožef 2, korp. Steinmetz Franc, Sterle Ivan 3, Strajhar Anton 15, četovodja Stražar Franc 4, Strgar Franc 3, Strniša 12, korp. Šubič Viktor, Tinta Ivan 6, Tomc Jakob 6, korp. Tomšič Ciril 1, Toporiš 12, korp. Torkar Jožef 2, Trevisan Rudolf 6, Učakar Martin 1, Učakar Matija 10, Ulčar Alojzij 10, Umek Franc 2, Urbanja Jožef 1, Valjavec Anton 1, Velušič Jožef 9, Vere Friderik 3, Vidic Peter 2, Vilfan 12, Viola Anton 17, Vipavec Peter 1, Višintin 12, korp. Višintin Adam 3, podd. Vitigoj Ignac 9, Vončina Peter 3, Vrech Alojzij 6, Vrtačnik Vincenc 2, četovodja Warl Ivan 9, Wanberger Jožef 2, podd. Zajc Ivan 3, Zanolla Friderik 6, Zavodnik Kristijan 2, korp. Železnik Martin 9, Žibert Mihael 4, Zima Jožef 10, Zle Iv. 17, Žmitek Ivan 10, Žnidaršič Matija 3, Zollija Jožef 17, podd. Žugel Jurij 20. — (Številka pri imenu pomeni stotnijo.)

Izgube pešpolka št. 97.

Mrtvi: Častniki: Poročnik Bauer Janez 12, nadporočnik Bedenk Janez 12, poročnik Hlouček Jožef 6, stotnik Hren Jakob 12, praporščak Laumann Oton (se pogreša), praporščak Parma Viktor 4, stotnik Profes Rudolf 9, praporščak Rycktera Jožef 12, poročnik Spitz Moric 4, poročnik Strache Karel 10, poročnik de Taglia Olivier 2, stotnik Veith Janez 1.

Moštvo: Antonac Humbert 11, Arčon Jožef 11, stotnija, Baloh Jožef 3, stotnija, Ban Alojzij 4, Benčič Štefan 14, Bradaschia Peter 5, Breščak Janez 3, Cac Fr. 10, Capek Karel 13, Cebus Peter 10, Ček Jožef 10, Cermata Janez 8, Čič Jakob 10, Cijak Alojzij 6, Čuk Franc 7, Demark Jožef 8, Dodič Andrej 7, Ferjančič Anton 13, Furlan Alojzij 14, Gantar Anton 13, Garbo Franc 7, Gasperich Franc 3, Genzo Jakob 7, Gerželj Jožef 5, Gorjan Jožef 8, Grbec Franc 4, Gruntar Janez 1, Hmeljak Anton 10, Hreščak Janez 7, Hvala Franc 10, Jerman Jožef 14, Judrigo Janez 7, Jurčič Anton 14, Kalin Henrik 7, Kalistor Matija 11, Kamensig Karel 7, Kersevan Andrej 12, Komac Franc 11, Košič Martin 7, Kračina Jožef 5, Kučel Franc 7, Lonzar Peter 7, Lulean Anton 11, Macor Alojzij 13, Mazan Evgen 7, Marka Tomaž 6, Matelich Janez 10, Matelič Franc 5, Maurič Mihael 7, Mežnar Kristan 6, Morčut Peter 7, Nanut Rok 14, Nefat Jožef 8, Ogrič Valentin 13, Pahor Mihael 11, Pahor Rudolf 7, Pauletič Rudolf 7, Peterin Jožef 3, Pukl Karel 7, Pirih Štefan 15, Prelog Alojzij 10, Prešern Karel 14, Pušnar Valentin 7, Reja Jožef 7, Radešič Rudolf 13, Saksida Ludovik 14, Sever Janez 13, Skerlj Jožef 14, Spessot Jakob 3, Sulic Jožef 10, Tomšič Anton 15, Tremul Dominik 7, Tulliač Jakob 7, Valentinčič Franc 10, Vičič Gabriel 14, Zbogar Anton 8, Zdravljec Alojzij 11, Zidašič Jožef 15, Zoff Dominik 8.

Ranjeni: Častniki: Kadet Abram Anton 6, poročnik Benedikt Fric, praporščak Dietrich Fran 1, nadporočnik Ernst Egon, praporščak Geyr Heribert 3, kadet Goli Ludvik 11, praporščak Grassi Olivier 11, poročnik dr. Hofer Leopold 16, praporščak Hofmann Leo, praporščak princ Hohenlohe-Schillingsfürst Ervin 8, stotnik Holub Emil 4, poročnik Jazbec Marijan 9, kadet Kiegerl Ludvik, stotnik Koppitsch Pavel (pogrešan), kadet Koutnak Jožef 1, kadet Kristen Franc 8, kadet Kroutil Vencel 4, kadet Koudeljsek Ciril 1, praporščak Lampel Fric, poročnik Lichtenstadt Pavel, poročnik Luschitzky Friderik 11, poročnik Markl Hugo, nadporočnik Matič Milan 11, stotnik Meese Eril 6, (se pogreša), nadporočnik Mühlhofer Franc 11, praporščak Müller Rudolf 16, praporščak Pavlin Marij 14, praporščak Piesen Hugo 13, stotnik Pless Rudolf 8 (se pogreša), praporščak Pongratz Albert 4, poročnik Rapoc Jožef 10, stotnik Renelt Avgust, praporščak grof Schaffgotsch Fr. (se pogreša), kadet Spizka, praporščak Trobej Anton, kadet vitez Weckbecker Rudolf 13.

Moštvo: Alesjo Peter 8, Ambrožič Janez 1, Andrejassich Peter 4, Arcon Jožef 14, Avsec Janez 14, Avsec Janez 14, Balič Andrej 7, Bazan Peter, Belinger Fr. 6, Berce Anton 7, Biosal Anton 14, Bizjak Janez 5, Blasich Jožef 10, Blasina Feliks 10, Blaškovič Jožef 15, Blažević Štefan 7, Blažič Andrej 7, Bonnes Franc 16, Boštjančič Franc 16, Božič Jožef, Brac Janez 10, Batma Alojzij 8, Bravničar Ignacij 10, Brce Anton, Brgoč Štefan 7, Brečević Fr. 8, Brezovič Marij 10, Brumal Jožef 15, Brumat Ernest 7, Brumnjak Janez 15, Burich Martin 7, Buršič Janez 12, Buzin Artur 8, Cehron Albert 7, Cedin Jožef 16, Ceb Jožef 5, Čehovin Rudolf 10, Čekoda Janez 8, Celič Janez 1, Cergna Karel 7, Cernič Janez 8, Cisilin Henrik 15, Clapic Herman 7, Clemen Anton 7, Cokina Mihael 15, Coselli Bonifacij 13, Cosutta Rudolf 10, Cotič Alojzij 10, Crkvenik Janez 8, Crosilla Jožef, Čuk Ignacij 10, Čuk Karel 15, Cumar Hektor 7, Cupič Andrej, Danen Just 5, David Lovrenc 3, Divjak Lenart 8, Dobrila Anton 6, Donda Alojzij 10, Drobnik Janez 7, Fabjančič 14, Fajdiga Luka 15, Ferlevich Jurij 14, Fighel Jožef 10, Fleiss Anton 4, Franceschini Franc 5, Frank Jožef 4, Furlan Anton 7, Furlan Jožef 7, Furlan Martin, Gabrovec Gothard, Goldin Janez 8, Goltan, Gorjan Janez, Gornik Anton 7, Gostiša Franc 16, Gostiša Martin 16, Greblo Janez 5, Gregorič Valentin 7, Gropaiz Angelik 16, Hečič Jožef 15, Hlad Janez 4, Hrovatin Jožef 14, Hrvatin Jernej, Ilovič Jakob, Ivanič Vinko 8, Jagodnik Anton 2, Jakončič Janez 3, Jazbec Anton 3, Jekič Franc 6, Jerman Anton 9, Josbec Vinko 8, Jurkan Gašper, Kacin Peter 5, Kalčič Janez 16, Kalin Janez 3, Kastelli Franc 8, Kaus Andrej, Kemperle Franc 4, Kenda Jernej 3, Kliman Martin 7, Knofelj Franc 6, Kočevar Janez 7, Kocian Anton 5, Kocina Jožef 7, Kolich Martin 3, Komac Peter 4, Kosmač Peter 15, Kovačič Alojzij 7, Koza Domi-

nik 8, Krajčič Franc, Krajnc Jožef 7, Krizo Rudolf 7, Krvina Anton 11, Kržišnik Anton 9, Kukac Janez 3, Kutin Valentin 5, Lazar Ciril 14, Leban Franc 13, Leban Franc 15, Lenac Anton 8, Lenkič Franc 4, Levbar Anton 16, Ličen Jožef 8, Mahne Michael 5, Majcen Franc 8, Maitzen Jožef 13, Makovec Alfonz 12, Makuc Janez 14, Maligoj Anton 14, Malika Martin 7, Malutta Ernest 10, Manfreda Franc 8, Marinič Janez 12, Marinič Peter 16, Markič Karel 15, Martinčič Anton 8, Martinčič Janez 4, Massenich Anton 10, Matevžič Janez 11, Maurič Anton, Mažgon Janez 10, Mejač Jožef 8, Menon Alojzij 8, Meuk Andrej 13, Mihelič Jakob 15, Mikac Anton 2, Miklas Janez 1, Mikuljan Jožef 15, Milharčič Karel 2, Milloch Franc 10, Mlac Andrej 16, Mlinar Matija 11, Močibol Anton 14, Modec Jožef 13, Mogorovič Jožef 12, Mojmas Adolf 8, Molest Pomper 6, Moljasič Franc 14, Momič Jožef 7, Moretti 14, Možetič Jernej 6, Mozenič Vinko 1, Nadoja Jožef 6, Nanut Lovrenc 9, Nefat Celestin 15, Nežič Janez 7, Novinc Anton 14, Oblak Janez 12, Opasović Jakob, Opasnik, Orel Edvard 12, Orel Marij 8, Paich Štefan 13, Pavlin Jožef 4, Pazzut 14, Pečar Alojzij 12, Pegan Metod 7, Pelizon Jožef 8, Perčič Anton 10, Perhar Fr. 8, Perhat Jožef 4, Perini Marij 13, Perlot Anton 8, Pernačič Rudolf 8, Perusco Jožef 10, Pervanja Štefan 2, Peternel Franc 8, Petrov Pavel 8, Petrovič Nikolaj 12, Petruž Anton 4, Pettarin Jožef 2, Piazza Attilio 15, Pinca Livij 4, Pirih Peter 9, Pislarčič Jožef, Planinčič Dominik 5, Plehan Štefan 6, Ples Franc 4, Polh Alojzij 10, Poljevec Izidor 10, Polpi Feliks 5, Poropat Anton 16, Poropat Mihael 4, Povačič Janez 12, Preljč Janez, Prelog Janez 8, Prendivoj 14, Prinčič Viktor 1, Puc Janez 10, Rakovac Marko 10, Rajko Anton 10, Raspar Janez, Remec Edvard 10, Richter Maks 7, Riegul Ludovik 10, Rinald Marcel, Ritossa Angelik 14, Saksida Janez 8, Saksida Jožef 3, Sandal M. 15, Sankovič Andrej 4, Sarson Vinko 5, Savron Jožef 7, stotnija, Selesnik Janez 13, Seljak Jakob 5, Seljak Janez 5, Šilc Matija 14, Šimac Andrej 16, Simšič Jožef 14, Skamperle Štefan 3, Skočir Janez 8, Skok Tomaž 6, Skomina Filip 10, Skopač Dominik 7, Skrvina Jožef, Sladina Jožef 10, Spangher Franc 9, Starčič Jožef 7, Starc Ernest 15, Stavor Matija 14, Sufic Janez 8, Susan Viljem 5, Sušek Franc, Suselj Jožef 6, Sušič 7, Sušič Leopold 7, Susnič Anton 7, Terpin Jožef 4, Tiblas Janez 5, Tomažič Bogomir 13, Toncetič Anton 15, Tonut Fr. 12, Tonzar Rihard 16, Trampuž Rudolf 16, Travan Janez 10, Trebec Anton 15, Tulič Oskar 5, Turko Janez 4, Tušan, Valič Emil 10, Valle Jakob 9, Vatovec Janez 8, Vesnaver Peter 6, Volk Jakob 3, Vozila Janez 16, Vrh Anton 7, Ziberna Jožef 9, Ziberna Jožef 4, Zlobec Ferdinand 16, Zoff Janez 4, Zovič Marij 2, Zulič Franc 14, Zužič Ernest 12.

Ujeti: Aničič Janez 6, Cero Peter 6, Fedel Jurij 5, Primšar Anton 5, Štefančič Andrej 5, Ugrin Matija 5.

Izgube 20. lovskega bataljona.

(Iz izkaza izgub št. 52.)

Mrtvi: Beričič Andrej 1, Bonin Janez 2, Berghet Alojzij 2, Čelik Franc 1, Čergolj Jožef 4, iz Naklega pri Sežani. Daičich Janez 4, Dudine Nikolaj 2, Flego Blaž 4, Forst Alifred 4, Frankovič Jožef 4, Herzog Anton 3, Lagamis Job 3, Marizza Hektor 4, Marot Anton 1, Mihelčič Franc 1, Petkovšek Karel 4, iz Rakeka, Rabach Jožef 4, Vertačnik Franc 3, Volčič Alojzij 3, Žgavec Alojzij 4, Zin Albin 2.

Ranjeni: Babič Anton 4, Bajte Peter, Balja Anton 2, Bartel Franc 1, Bartole Anton 1, Bizjak Franc 1, Bitežnik Štefan 3, Bolzan Jožef 3, Boštjančič Franc 2 iz Vrtojbe, Božič Alojzij 4, Bras Ant., Brankovič Avgust 2, iz Gorice, Brenčič Anton 3, Bressan Angel 4, Bressan Rudolf 4, Brezovšek Jožef 3, Brodan Jožef 4, Ček Maks 1, Čenčič Janez, Čenčič Janez 2 iz Sedla pri Tolminu, Černetič Janez 4, Chiressick Anton 4, Christin Rihard 4, Colanti Lovrenc 3, Kolaučič Rudolf 1, Comar Henrik 3, Coslovich Janez 4, Cossar Robert 3, Cotič Jožef 4, Cozzul Higin, Cunnja Peter 3, Curt Anton 1, Cuzzit Dominik 2, Degrassi Engelbert 4, Delbello Janez, Delbello Jožef 1, Dellpiccolo Angelik 4, Depangheri Franc 4, Dobrajc Mihael 4, Domitrovič Jožef 4, Drole Janez iz Grahovega, Druškovič Franc 3, stotnija, Eržen Franc 4, Everz Franc 4, Faoretto Vinko 4, Feletič Evgen 3, Ferjančič Franc 2, Fonazar Janez 4, Fortunat Ludovik, Fragiacomio Jurij 3, Frank Karel 4, Fromm Jožef 3, Furlan Anton 2, Furlan Rudolf 1, Gabas Janez, Gaberšček Franc 1, Gerion Jožef 4, Grabner Franc 3, Grahsmugg Ludvik 3, Gregorič Anton 4, Gregorič Karel 4, Grobner Andrej, Habijan Marko, Held Franc 2, Holzer Janez 4, Anton 3, Jelich Janez 3, Ipavec Jožef 1, Jurčič Roman 2, Jurčinovič Franc 1, Jurčič Mat. 2, Kaiser Friderik 3, Kalcina Janez 1, Kamnikar Alojzij 1, Kavrečič Jožef 3, Klemenčič Franc 3, Klun Franc 2, Kobal Franc 2, Körber Karel 3, Kocjančič Tomaž 3, Kosina Rajmund 7, Kovačič Janez 3, Kozar Anton 1, Krašovec Janez 2, Krušvar Anton 2, Kuk Peter 3, Lebar Ignacij 1, Lehman Dušan 2, Lesica Peter, Landl Leopold 2, Marega Peter 4, Marinazi Anton 2, Markič Filip 4, Mazaj Matija 3, Mehdizza Anton 4, Mevlja Franc 4, Mezinec Franc 3, Miao Peter 4, Mahelič Karel 3, Michelli Ferdinand 3, Minussi Humbert 1, Moretti Janez 4, Novak Alojzij 3, Pečnik Martin 3, Perko Jakob, Perkon Anton 3, Persico Jožef 4, Petre Matija 4, Petruz Anton 2, Petvar Franc 3, Pinčan, Janez 2, Pintar Leopold, Pittamitz Alfonz 4, Pivk Janez 4, Poreco Anton 2, Popovič Marko 3, Poropat Gregor, Pribyl Ernest 3, Primožič Janez 3, Pust Peter 2, Rejec Anton 4, Sabadello Janez 3, Sayna Franc, Sauson Klemento 4, Feebacher Vencel 1, Šestan Rok 4, Sluga Janez 2, Špan Jurij 2, Sparanja Matej 4, Spazzapan Izidor 1, Speršak Franc 1, Srock Ernest 3, Šumberac Janez, Švager Štefan 3, Tomšič Anton, Tomšič Jožef, Tortul Bernard 2, Trstenjak Anton 1,

Uršič Jožef 4, Valentin Virgil, Vescovo Karel 1, Vidas-Vidulin Anton 3, Viduc Janez 2, Viller Janez 4, Visintin B. 4, Visintin Janez 1, Visintin Janez 2, Vitor Janez 1, Vulč Anton 4, Zanutel Anton, Žirovnik Mihael 4, Zovič Peter 4, Zucio Jožef 3. — (Številke pri imenih pomenijo stotnijo.)

Sveti Oče zopet resno opominja k miru.

Iz Rima poročajo 17. novembra: Papež je izdal na naslov katoliških škofov encikliko, v kateri opisuje sedanjo vojno ter pozivlja vladarje in narode, naj končajo bratski morilni boj. Srce papeževo pa žalosti tudi druga vojna, to je vojna duhov, ki je smatrati kot povod prve vojne. Njeni glavni vzroki tiče v pomanjkanju prave ljubezni do bližnjega med ljudmi, kakor tudi v tem, da je postalo materialno blagostanje edini cilj človeškega stremljenja. Papež opozarja na temeljno načelo evangelija, na medsebojno ljubezen, ki povzroča, da se visoki klanjajo pred nižjimi in njihovimi krščanskimi krepostmi in da imajo nižji do višjih zaupanje. Prava sreča pa ne temelji v zemeljskih stvarih, temveč v nadnaravnih. Zato se mora okrepiti vera v nadnaravnost in s tem tudi upanje na neminljivo plačilo. Plevel modernizma naj se zatire in ž njim tudi zli moderni duh. Enciklika se konča z iskrenimi željami miru narodom, ki bodo našli v miru neprecenljive zaklade, cerkev pa bo prinesla mir in potrebno svobodo in konec neznosnih razmer, v katerih je danes papež in proti katerim objavlja proteste svojih prednikov. Papež priporoča končno, naj se moli k Bogu za mir in prosi varstva sv. Device.

Naša in nemška vojska.

»Danzers-Armee Zeitung« na Dunaju je 5. nov. priobčila zanimiv članek, ki ga je spisal dvorni svetnik Goglia. Ker je drugi del članka že zadnjič omenil g. posl. Fon, naj navedemo še vsebino prvega dela.

Uvodoma pripoveduje, kako so bili ljudje iz začetka zadovoljni z vsem. Vse, kar je zahtevala država, se je odobravalo. A tisto malo število, ki bi bili morda kaj drugega zahtevali, so molčali in se udali. Toda sedaj se pojavljajo na Dunaju neke neskladnosti v javnem mnenju, ki jih je pripisovati staremu avstrijskemu, posebno pa podedovanemu dunajskemu zlu, nad vsem zabavljati, vse bolje vedeti in vedno negati. V časopisih se sicer ne izraža ta pojav, česar pa avtor po pretežni večini ne pripisuje v takih slučajih neizogibni vnanji sili, marveč resničnemu izpoznavanju in patrijotičnemu mišljenju.

Drugače pa je v pogovorih med ljudmi: na trgih, po prodajalnah, gostilnah in kavarnah ter privatnih krogih. — Tu se giblje javno mnenje v dveh sremeh. Najprej primerjajo uspeh naše vojske z onimi naših zaveznikov, posebno v Belgiji: vse da gre tam gori hitreje, precizneje, gotoveje, odličneje, nego pa pri nas! Ne

pomislijo pa ljudje — tako naglašajo dvorni svetnik Goglia — da se mora naša vojska tako na južnem kakor na severnem bojišču boriti ob veliko težavnih razmerah. Rusi so bili ob začetku vojne, če tudi ne popolnoma, pa vsaj dobro pripravljeni, Francozje pa ne. Rusi razpolagajo z izkuštvimi velike vojne pred malo leti in jih danes izkoriščajo; belgijska armada pa — ne glede na hrabrost posameznika; ampak kot organizacija na sploh — je odločno manje vredna in sploh ni še izvojevala nobene moderne vojske. Dalje se naša vojska vodi v slabo obljudenih, na mestih ubogih deželah in med večinoma siromašnim prebivalstvom, dočim tvorijo bojišče na zapadu ozemlja največje kulture, kjer se tišči mesto ob mestu in se na razpolago najbogatejša pomožna sredstva za oskrbovanje in potrebe, tako, da more zmagovalce zahtevati visoke kontribucije. In nazadnje pozabijo, da so naša bojišča večinoma vojno-zgodovinsko nova dežela, dočim so tna Nemcev poznana že stoletja. Dvorni svetnik Goglia zaključuje: »Ko naglašamo vse to, seveda niti od daleč ne mislimo na to, da bi kratili veličanske čine Nemcev; ampak reči hočemo le, da ni pravično, ako se naše meri z isto mero.«

V drugem delu članka se peča članekar s pisavo dela nemškega časopisja. O tem pa je posl. Fon poročal že v zadnji številki.

Ranjenici v Gorici.

Od 11. novembra so došli v rezervno bolnišnico v Gorici še naslednji ranjenici z bojišč: pešec Franc Zorn, 97. pp.; pešec Mat. Grilli 7. pp.; Fr. Kogoj, 20. l. bat., pešec Iv. Devetak, 97. pp., pešec Jožef Garijelič, 27. dom. p.; lovec Iv. Pacorig, 20. l. bat.; kadet Tadej Chuttiawsky, 8. top. polk., praporščak Vencel Leštan, 27. dom. polk.; pešec Urbanica Rihard, 47. pp.; pešec Viktor Fabbro, 27. dom. polk.; pešec Benedikt Beneš, 27. dom. polk.; ognjičar Peter Graf, gorski top. polk. 3.; poddes. Iv. Vižin, 20. l. bat.; praporščak St. Orel, pešp. 47.; desetenik Al. Molmari, 27. dom. p.; pešec Avg. Miljavec, 27. dom. polk.; pešec Al. Delponte, 97. pp.; poddesetenik R. Delneri, črnov. komp. 3/6; podd. Erm. Tomasin, 97. pp.; pešec Iv. Vižintin, 27. dom. polk.; peš. Gerh. Stafuza, 27. d. polk.; topničar Evg. Spacapan 9. top. polk.; pešec Jakob Marcuzzi, 97. pp.; pešec Mask Makovec, 27. dom. polk.; peš. Ant. Zanel, 27. dom. polk.; peš. Evg. Silvestri, 27. dom. polk.; peš. Ant. Frankovič, 27. pešpolk.; nad r. Jož. Leban, 17. pešpolk.; Albert Mavrič, 97. pp.; H. Kodrič 20. l. bat.; Franc Leban, 27. dom. p.; Jožef Koršič, 20. lov. bat., nad. rez. Franc Silič, mejna komp. 1/6; Macorig Ant. 2. dom. p.; Al. Devetak, 97. pp.; Ant. Požar, 20. l. b.; desetenik Iv. Širok, 27. dom. polk.; Peter Colautti, 27. dom. polk.; Franc Silič, mejna komp. 3/6; Ant. Ballaben, 20. l. bat.; desetenik Mih. Martinec, 27. dom. polk.; Ant. Mušič, pešp. 7.; Jožef Markočič, 27. dom. polk.; Ant. Canova 27. d. p.; Ant.

Aug. Pelos, 27. d. p.; desetnik Martin Menzin, 27. dom. p.; Al. Kosof, 27. d. p. — To so izključno ranjenci in bolniki, došli z bojišč. Tekoča številka zadnjega znaša 631. —

Novice.

Duhovska vest. Vlh. g. mons. Ivan Nep. Muravec je imenovan za arhidijakona slovenskega dela goriške nadškofije.

Koroška slovenska doktorica modroslovja. Članica kat. akad. društva »Danica« na Dunaju gđ. Angela Piskernikova, doma iz Zel. Kaple na Koroškem, bo v ponedeljek 23. novembra promovirana za doktorja modroslovja. To je prvi ženski dohtar iz »Danice«. Častitamo!

Orli v vojski. Dobro bi bilo, ko bi v vsakem kraju sestavili statistike, koliko članov našega Orla in društev je v vojski. Drugod že zbirajo take podatke, pri nas se nihče še ni na to spomnil. Torej Orli in člani društev, ki ste ostali doma, sestavite za svojo vas tako statistiko in jo pošljite S. K. S. Z. v Gorico.

Vojno posojilo. Avstrija najema doma novo posojilo. Računa se, da bomo v obeh polovicah naše države spravili skupaj nad 2 milijardi. V naši avstrijski polovici je do srede bilo podpisanih že 750 milijonov. Patrijotična dolžnost vsakegar, ki more, je da pomaga sodelovati pri vojnem posojilu.

Umrl je v Gor. Branici posestnik Michael Rudež, N. p. v m.!

O koleri je izdalo c. k. notr. ministerstvo spomenico za ljudstvo. O priliki priobčimo, da se ljudstvo more ravnati po tem in ubraniti kolere. Spomenica se dobiva tudi v okr. boln. blagajni.

Naš rojak v Budimpešti. Iz vojaške bolnice v Budimpešti piše ranjenec: Javljam Vam, da se z menoj nahaja v tukajšnji bolnišnici neki Jakob Podgornik iz Bukovega pri Grahovem ob Bači. Njemu so tudi nogo odrezali, kakor meni. Branil se je vse do zadnjega. Zdravniki so mu prigovarjali in prav tako tudi jaz, kajti šlo je za njegovo življenje. Z ozirom na to, da si Podgornik ne bo mogel tako lahko služiti kruha, se je obvezala neka baronica, da ga bo skozi tri leta podpirala dnevno z dvema kronama, neki zdravnik pa mu je zagotovil enako podporo za vse življenje. Tako bo revežu vendar pomagano.

Ljubljanska kreditna banka sprejema kot član avstr. bančnega konsorcijsa za državne kreditne operacije, prijave za subskripcijo 5 in pol odst. davka prostega avstr. vojnega posojila iz leta 1914. po originalnih pogojih. Prospekti in obrazci za prijave so subskribentom na razpolago pri blagajni Ljubljanske kreditne banke, podružnice v Gorici. Istotam se dajejo vsakomur rade volje vsa tozadevna posnila. Subskripcija se konča z dnem 24. novembra t. l. dopoldne.

Prebiranje črnovojnikov za goriško glavarstvo. Pregledovanje l. 1878. do vsletega

l. 1890. rojenih črnovojniških obvezancev za goriški okraj se vrši v Gorici, ulica Scuola agraria št. 1 (pod Turnom) pričnši vsak den ob 8 in pol dopoldne v tem redu: za mesto Gorica: dne 22. novembra pristojne, rojene l. 1890, 1889, 1888, 1887, 1886 in 1885.

Dne 23. novembra za v Gorico pristojne, rojene l. 1884 1883, 1882 1881, 1880, 1879 in 1878.

Dne 24. in 25. novembra za tujce t. j. one v Gorici bivaioče, ki so bili za časa njihovega zadnjega nabora pristojni v kako drugo občino.

Za goriško okolico. Dne 26. novembra občine Štandrež Grgar, Čepovan, Dornberg.

Dne 27. novembra občine: Števerjan, Ločnik, Bilje, Osek.

Dne 28. novembra občine: Miren, Opatjeselo, Ozeljan, Renče.

Dne 29. novembra občina: Kojško.

Dne 30. novembra občine: Prvačina, Solkan.

Dne 1. decembra občine: Podgora, Trnovo.

Dne 2. decembra občine: Št. Peter, Šempas, Sovodnje, Vrtojba.

Za kanalski okraj. Dne 3. decembra občine: Ajba, Anhovo, Bate, Kanal, Ročinj.

Za ajdovski okraj. Dne 5. decembra občine: Ajdovščina, Cerniče, Dol-Otlica, Gabrje, Gojače, Sv. Križ.

Dne 6. decembra občine: Lokavec, Rihemberk, Skrilje, Šmarje, Vrtovin, Vel. Žablje.

V srbskem vjetništvu se nahaja g. Jožef Hvalič, organist v Kronbergu in načelnik ondotnega Orla. Pisal je domov iz Niša.

»Svetovna vojska«. Pod tem naslovom je pričela »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani zalagati izdajanje redno izhajajočih zvezkov, ki opisujejo postanek in razvoj sedanje res svetovne vojske.

Naše stališče glede tega dela je sledeče: Delo mora biti vsekako tako pisano, da bi se ga nihče ne sramoval, če bi ga čez 20, 30 let zopet čital. Zato pogrešamo pri gori imenovani »Svetovni vojski« marsikaj. Nekatera poglavja so vse drugače pisana, kakor je dr. Žitnik v Slovencu pisal, ko je pred dvema letoma isto snov obdeloval. Kedo ima prav? Opisuje se postanek vojske s Srbijo. Avstrijskega ultimata pa nikjer ne najdeš. Slikajo se različni dogodki, ki so tako-le zajamčeni. »Neki udeleženec pripoveduje »Neki potopisec piše »Pismo nekega vojaka, ki slove »Neki ranjenec pripoveduje »Drugi ranjenci pripovedujejo »Ranjen častnik je pripovedoval i. t. d. i. t. d. »**To vse skupaj ni nič.** Naši ljudje vendar vedo, da se na tak način vsakdo vsemogoče lahko izmisli. Boljše nič kakor pa na tak način vojsko opisovati. Mi zahtevamo, da je vse, kar se pripoveduje, podprto z dokazi in pričami. Poročila »neki-jev« in časopisov pa za nas niso nobene priče in dokazi.

Pričakujemo pa, da bodo nadaljni zvezki res solidno pisani in da bodo radi te-

ga želi vse naše priznanje. Tudi ilustracije morajo biti za vse drugačne, ne pa take kakor sedaj.

Svečanostni večer v prid avstrijskega rdečega križa, ki bi se moral vršiti dne 19. t. m. v Central Bio, mora biti vsled nastopivše hripavosti g. Rijavca preložen na drugi dan, kateri se bode pravočasno obvestil. Lstiki ki so bili za to predstavo preskrbljeni, obdrže svojo veljavo.

Filmi, ki so bili za ta večer naročeni ostanejo na današnjem vsprejedu, in se bodo predstavljali tudi jutri t. j. petek in soboto. Filmi so zelo zanimivi, ker nam prenašajo sedanje bojno polje, vsled tega naj nihče ne zamudi prilike, ogledati si to prestavo.

Štirje sinovi v vojski. Družina Mučič v Gorici, ulica Sv. Petra 61 ima v vojski 4 sinove. Najstarejši Ivan je star 26 let in služi pri 8. top. polku, 25 letni Artur je planinec pri 27. dom. polku. Na južnem bojišču pri trenu služi 23 letni Franc. Najmlajši je 20 letni novinec 97. pešpolka Pavel.

Štirje sinovi v vojski. Kakor nam poročajo iz Kreda, sta poslala še živa Anton in Marija Cenčič kar štiri sinove-junake v vojsko in sicer Jernej, ki je star 34 let in služi pri planincih; ta je ranjen v roko. Drugi, Valentin, 29 leten, četovodja pri polj. lovskem bat. št. 7.; tretji, Florijan, 27 let, korporal pri polj. topničarjih št. 9., rajen v nogo in Dominik, 24 leten Unterjäger pri polj. lovskem bat. št. 20. Čast taki kmečki hiši in čast fantom junakom!

Pet sinov v vojski. Na Stari Gori pri Gorici živi 57 letna mati Katarina Sušič, ki je poslala cesarju v vojsko vseh svojih 5 sinov. Najstarejši Jožef je star 30 let in služi pri trdnj. polku v Kotoru. 28 letni Leopold se je kot poddesetnik 97. pešpolka udeležil bitk v Galiciji, kjer je bil ranjen. 26 letni Viktor je četovodja 27. dom. polka. O 24 letnem Karlu, ki je poddesetnik pri 97. pešpolku, še od 27. avg. ni glasu. Najmlajši 21 letni Valentin je še v Ljubljani kot novinec 97. pešpolka. Oče je še živ in star 70 let. Družina je slovenska. Prav bi bilo, da bi dobila starčka podporo.

Razpis štipendija. Z začetkom l. tečaja šolskega leta 1914-15 se ima podeliti rodbinski štipendij v letnem znesku 176 kron av. v. katerega je ustanovil ranjki kaplan v sv. Polaju (fara Devin) Tomaž Pravica. Vživati morejo ta štipendij po naredbi ustanoviteljevi pred vsemi učeči se mladeniči iz rodu zakonskih Antona in Marije Kralj, rojene Obid, katerih prvi je v Slivni (okraj Komen), druga pa v Ravnah (okraj Cerkno) rojena, po bližnji ali daljši rodbinski stopinji, če pa ni takih prosilcev, pa učenci iz podružnice sv. Polaja, drugače pa učenci iz Devinske fare sploh in sicer brez omejitve na kak poseben šolski oddelek in brez razločka starosti. Štipendij vživajo tako dolgo, dokler imajo v нравnem obnašanju in drugih predmetih dobre rede. Pri sicer enakih razmerah imajo ubožnejši prednost pred

premožnejšimi. Prosilci tega štipendija imajo vložiti svoje prošnje do 10. dec. 1914 po ravnateljstvih njih učilišč pri c. kr. namestništvu, katerim je priložiti krstni in domovinski list, dalje šolska spričevala zadnjih dveh tečajev, kakor eventualno ubožni list in slednjič postavljeni dokaz njih eventualnih rodbinskih razmer, oziroma njih sorodstva z omenjenima zakonskima.

5 vojaških konj na prodaj. V ponedeljek, dne 23. novembra t. l. ob 9. uri dopoldne se proda v Gorici, na Travniku, 5 vojaških konj.

Morilec tržaških kočijažev — najden. V kaznilnici v Kopru internirani kaznenec Aleksander Hamerle, ki je obsojen na 10 mesecev ječe vsled tatvine, je priznal, da je umoril leta 1907. v tržaški okolici 3 kočijaže in jih oropal. Priznal je tudi, da je neko damo umoril, razsekal in vrgel v morje. Priznanje da mu je izsilila pekoča ga vest.

Kdo je plačal v Podmeltcu? Dne 11. t. m. je bila na poštne uradu v Podmeltcu po pošti položnici oddana vsota denarja za »Novi Čas«. Ker pa pošiljatelj ni navedel ne svojega imena ne svojega naslova ne vemo kdo je znesek poslal. Naj nam dotičnik nemudoma naznani svoj naslov in vsoto, ki jo je poslal!

Izgubljen. Neka oseba je izgubila danes, dne 19. t. m. na poti od ulice novega mosta do stolnega trga pokrov od zlate ure. Pošten najditelj naj prinese najdeno v naše uredništvo, kjer dobi primerno nagrado.

Z bojnega polja.

Umirajoča junaka. Angleški bojni poročevalec opisuje sledeči gniljiv prizor: V čakalnici nekega velikega pariškega kolodvora leži več ranjencev na slami. Čakajo, da jih prepeljejo v bolnišnice. Eden med njimi strašno stoka. Sestra mu hoče prevezati rane, a jo odkloni in reče: »Prosim hitro izpovednika!« »Ali je kak duhovnik tu?« vpraša sestra. Neki drugi vojak, ki je tudi nevarno ranjen, z veliko težavo pocuka sestro za rokav: »Duhovnik sem,« komaj izpregovori, »nesite me k njemu, lahko mu podelim odvezo.« Sestra se obotavlja. Ranjeni duhovnik je namreč po granati tako poškodovan, da najmanjše premikanje lahko povzroči njegovo smrt. A slaboten glas ji odločno prigovarja: »Znano Vam je, koliko je vredna rešena duša. Eno uro več živeti se ž njo ne more primerjati!« Duhovnik-vojak izkuša vstati, česar ne more. Neso ga k tovarišu, katerega izpove. Ko mu podeljuje odvezo, je tako slab, da ne more sam napraviti z roko križa, pomagati mu mora sestra. Po sv. izpovedi se oba zgrudita; izpovednik in izpovedanec in umrjeta roke v roki.

Ruski topovi v grobovih. Naš rojak Jos. Budal iz Prvačine, ki služi kot črnovejnik v Przemislu, je pisal domov 28. okt. pismo, ki nam je bilo dano na razpolago: Sovražnik se močno nazaj umika. Da je le vendar nekoliko počitka. Skoro 1½ mesec so neprenehoma grmeli topovi.

Ruske granate in šrapneli so žvižgali po zraku ko muhe. — Rusov je baje na celim severnem bojišču padlo že 800.000 mož mrtvih in ranjenih. Ravno danes je naša infanterija našla 8 ruskih topov zakopanih v zemljo. Topovi so zelo veliki. Rusi jih niso mogli vzeti s seboj, pa so jih zakopali. Na vrh pa so nalašč postavili križe, da bi naši mislili, da tu notri počivajo mrtvi vojaki. Po ravnini okrog vidiš same grobove. Drugi mesec okrog srede novembra bo zopet velika bitka, kakor se sliši. Čujemo, da Rusu zmanjkuje streliva.

Kaznovana trdosrčnost. V zoologiškem vrtu v Lainzu se delajo okopi, kakor v vsej dunajski okolici. Vrhovno nadzorstvo ima stotnik. Nekega dne je prišel k njemu delavec, ki je zaradi svoje sposobnosti bil določen za delovodjo onega oddelka, in je prosil za en dan dopusta. Stotnik je vprašal delavca, zakaj potrebuje dopust, in ta mu je povedal, da mora poiskati stanovanje za svojo rodbino, ker mu jo je hišni gospodar vrgel na cesto. Stotnik je poklical službeni avtomobil in se odpeljal z delavcem k njegovi rodbini. Tamkaj je že cela tolpa pobalinov obskalovala kup delavčevega pohištva, ki se je že nahajalo na cesti. Stotnik je stopil k hišnemu gospodarju in ga vprašal, zakaj je vrgel delavca na ulico. »Ker mi ni plačal najemnine.« — »Potrpite ž njim,« jn dejal stotnik, toda gospodar je odgovoril, da hoče imeti svoj denar in da ne mara delavca v svoji hiši. Stotnik je potegnil iz žepa listnico in vprašal, koliko je delavec dolžan. »Dvajset kron.« Stotnik je plačal dvajset kron hišnemu gospodarju, se obrnil k delavcu in rekel: »Sedaj morete zopet nazaj v stanovanje.« Toda hišni gospodar se je odločno uprl, češ, naj gre delavec kamor hoče, da ga ne sprejme več v svojo hišo. »In zakaj?« je vprašal stotnik nevoljno. »Zato, ker sem jaz gospodar!« — Stotnik ni rekel nič, vsedel se je v avtomobil in se odpeljal. Komaj pa je minulo 24 ur pa je dobil hišni gospodar na podlagi zakona o vojnih dajatvah poziv, naj pride kopat okope, in za njegovega prvega predstojnika je bil določen — na cesto vrženi delavec!

»Gospica, ko se vrnemo, se poročiva.« je rekel neki črnovejnik, ko je šel na vojsko, na kolodvoru v Camenzi neki dražestni gospici, ki je razdeljevala darila črnovejnikom. Smehlja je odgovorila gospica: »Videla bom, če boste držali besedo.« Kako je pogledal podjetni črnovejnik, si lahko predstavljamo, ko mu je zašepetala na uho ravnateljica postajne postrežbe: »Govorili ste s princezino. Friderik Viljem Prusko.«

Najnovejše vesti.

Naši gredo v Srbiji vedno naprej!

Dunaj 18. (Kor.) Z južnega bojišča se poroča uradno:

Dne 18. novembra. Na jugovzhodnem bojišču večkratni večji boji pri razrušenih prehodih čez Kolubaro. Naše čete so že onkraj brega.

Dne 16. novembra je bilo vjetih 1400 vojakov in zaplenjenega mnogo vojnega materiala.

Nova bitka med Avstrijci in Rusi.

Dunaj 18. (Kor.) Uradno se objavlja: Dne 18. novembra. Operacije zaveznikov so prisilile ruske glavne sile na Rusko-Poljskem k bitki, ki se je razvila na vsej fronti pod ugodnimi pogoji. Ena naših bojnih skupin je vjela včeraj nad 3000 Rusov. Nasproti tem velikim bojem je prodiranje ruskih sil proti Karpatom je podrejenega pomena. Pri patroliranju iz Grybova je bila močna sovražna kavalerija vsled nenadnega ognja naših baterij razpršena. — Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, generalni major.

Nemci potiskajo Ruse nazaj.

Berlin 18. (Kor.) Wolffov urad poroča: Dne 18. novembra dopoldne. Na Poljskem so se v ozemlju severo-vzhodno od Lodza razvili novi boji. Odločitev še ni padla.

Jugovzhodno od Soldaua je bil sovražnik prisiljen k umaknitvi proti Mlavi.

Na skrajnem severnem krilu je bila močna ruska konjenica dne 16. in 17. novembra primagana in vržena preko Pillkallena. — Vrhovno armadno vodstvo.

Na zapadu.

Berlin 18. (Kor.) Wolffov urad poroča: Dne 18. novembra dopoldne.

Boji v zapadni Flandriji se nadaljujejo. Položaj je v bistvu neizpremenjen.

V Argonskem lesu je bil naš napad uspešen. Francoski napadi južno od Verduna so bili odbiti. Napad na naše, pri St. Mihielu na zapadni breg Moze pomaknjene čete, se je po prvotnem uspehu popolnoma ponesrečil. Naši napadi jugovzhodno od Cireya so prisilili Francoze, da so zapustili del svojih pozicij. Grad Chatillon so zavzele naše čete z bajonetnim naskokom. — Vrhovno armadno vodstvo.

Darovi.

Za naše vojake.

Nabiralnici darov vojno oskb. urada za slovenski del je došlo na novo:

V blagu:

Levpa. Amalija Paulin, uč. roč. del, poslala 11 p. zapestnic, 9 p. nogavic, 12 krp za ovitke nog, 2 škatli cigaret.

Bovec. Ga. Rozalija Domenik poslala 7. parov zapestnic.

Sv. Križ. G. Eliz. Cotič: 1 prt, 3 rjuhe, krpe, več zvezkov »Bogoljuba« in »Misijska poročila«.

Ravnje Dreznica. Mar. Ivančič poslala na novo: 12 p. zapestnic, 2 p. pol rokavic, 12 parov nogavic dolgih, 13 p. dolenic.

Cerkno. Dekliška Mar. dr. poslala: 6 rjuh, 1 jopič, platnene cunje, 3 robce in robidno perje.

Gorenjopolje duhovnija: 1 zaboj jabolk.

Libušnje pri Kobaridu. Nabrala v tuk. duhovniji Marijina dekliška družba v dru-

žbi s tretjim redom. Delale so dekleta in tretjerednice: Spletle so 21 kg sur. volne. Poslale so sledeče: 58 kosov rjuh, 24 kosov brisalk, 21 kosov letnih srajc, 3 kose zim. srajc, 1 maja, 7 sp. hlač, 8 žepnih rutic, 1 prt, 107 parov vol. nogavic, 21 parov vol. visokih nogavic, 14 p. letnih nogavic, 1 par volnenih dokolenic, 1 par volnenih zapestnic, 183 kosov plat. obreznic, 10 pl. povojev, 4 posteljne odeje, 1 blazina oblečena, 1 goba, 1 st. grozd, soka, 1 stekl. limonovega soka, 2 škatlji smodčic, 3 zavitke tobaka.

Zavod čč. ss. »Notre Dame« v Gorici. Notranje in zunanje učenke izdelale za vojake na bojnem polju sledeče: 53 parov zapestnic, 13 parov pol. rokavic, 4 p. gamaš, 7 parov kolenic, 2 p. nogavic, 1 par dokolenic za ovit, 1 p. črevljev, katere je zavod sam oddal, 44 čepic, 26 šerp, 6 p. za gorkoto ušesam, 3 naprsnike iz volne 3 ovitke za trebuh, dosti cufanja. Iz poslani volne, 27 p. gamaš, 13 p. rokavic, 1 p. zapestnic, 12 šerp, 1 čepico.

Čč. mm. uršulinke v Gorici izdelale sledeče: 37 čepic, 12 p. polrokavic, 8 par. zapestnic, 7 p. dokolenic, 2 paketa cufanja in 14 parov spod. hlač.

Dornberg. Po gdč. Amaliji Križman došlo sledeče: 3 rjuhe, 2 odeji, 4 p. sp. hlač, 1 srajca, 1 prt, 4 p. obvez na noge, 6 parov nogavic, 1 maja, 4 brisalka, 1 o-vratnik, 1 kuv. pisemskega papirja, 1 p. rokavic.

Biljana. Gdč. Karolina Kocjančič, uč. roč. del. izdelala nekoliko, pripomogla tudi dekleta: 24 parov nogavic, 14 čepic, 5 p. zapestnic, (za nabrani denar se je kupila ta volna in izdelala).

Črniče, gdč. uč. König: 6 kosov rjuh, obveze in krpe.

V denarju:

Preč. g. Kos, vikar Brestovica K 10, Mar. Bukovič, Brestovica K 2. Preč. g.

župnik Rejec Sv. Križ K 10, Marijino Celje po č. g. Milaniču vis Lovišče K 2.60 v. Britof 1 K. Znidaršič Jož., Znidaršič Ant., Jož. Mahnič iz Šeberljake vsi po 1 K. Jož. Milanič K. Skupaj K 11.60 v. G. Sček tu K 2. — Preč. g. dekan Al. Novak Črniče K 5. — Skupaj došlo doslej v denarju K 2535.59. — Vsem: **Srčna hvala!**

Prosimo, da vse izdelane kose pletiva, v kolikor je končano pošljete **takoj**, ker je sila velika. — Vse prosimo poslati na »Nabiralnico darov voj. oskrb. urada v Gorici, Gosposka ulica 6/II. (Carducci.)

Kdor še ni

zahteval pojasnila radi nakupa izborne turške srečke ga

zamore dobiti

takoj, in če srečko potem naroči, ž njo v srečnem slučaju že dne 1. decembra zadene

400.000 frankov!

Srečkovno zastopstvo 16, Ljubljana.

Zoozdravniški in zobotekniški atelje

Dr. I. Eržen

GORICA

Jos. Verdi tekališče štev. 37

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone, zlate mostove, zobe na kaučukove plošče, uravnavanje krivo stoječih zob. Plombe vsake vrste.

Ordinira v svojem ateljeju

od 9. ure dop. do 5. ure pop.

Ali ste že poravnali naročnino?

Priporoča se, pod novim vodstvom, na novo urejeni hotel „Pri zlatem Jelenu“.

Franco Obid,
paser v Cerknem

se uljudno priporoča č. cerkvenim

oskrbništvom za izdelovanje cerkvene

negi orodja, kakor: moštrance,

kelhe, lestence, svečnike i. t. d.

Popravlja, prenavlja, pozlačuje, po-

srebruje, tudi staro cerkveno orodje.

Solidna izvedba! — Zmerne cene!

MIHAELJ TURK

Gorica — na Kornu štev. 6 — Gorica

priporoča slavnemu občinstvu svojo **brivnico**. Zagotavlja točno postrežbo. Sprejema naročila za maskiranje po smernih cenah.

Vino

motno, zavreto, se popravi kako tudi **odvzame duh po plesni ali mufi**. Vzorec prinesiti ali poslati.

Naslov pové upravništvo „Novega Časa“.

Ljubljanska kreditna banka podružnica v Gorici.

Centrala Ljubljana, p. družnice: Celje, Celovec, Sarajevo, Split, Trst.

Delniška glavnica K 8.000.000

Rezervni zakladi „1.000.000

Vloge na knjižice po $4\frac{1}{2}\%$ v tekočem računu po dogovoru.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst, deviz-valut.

Borzna naročila.

Promese za vsa žrebanja.

Vročenje kuponov in izžrebanih vrednostnih papirjev.

Eskont menic.

Stavbeni krediti.

Predjmi vrednostni ne papirje.

Srečkana obroke.

Sprejemanje vrednot v varstvo in oskrbovanje

Safes.

Nakazila v inozemstvo.

Kreditna piuma.

Za jesen in zimo

priporočava svojo velikansko zalogo novosti. Cene vsled kritičnih časov zelo ugodne.

Modne knjige priloživa k naročilom zastonj.

Pregrad & Černetič.

Lastnik Konsorcij „Novega Časa“ Tiska „Narodna Tiskarna“ v Gorici. — v Gorici. — Odgovorni urednik A. Šinigoj v Gorici.